

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **P. K.**

zastoupený advokátem JUDr. Emilem Fleglem
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha 10

proti

žalovanému:

Krajský úřad Moravskoslezského kraje
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2020 č. j. MSK 3473/2020, sp. zn. DSH/1084/2020/War, o dopravním přestupku

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 5. 3. 2020 č. j. MSK 3473/2020, sp. zn. DSH/1084/2020/War žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu změnil rozhodnutí Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm (dále jen „*správní orgán I. stupně*“) ze dne 23. 10. 2019, sp. zn. 3813/2019, č. j. OD/18551/2019/kvran, a to tak že ve výroku pod bodem I. text: „*nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za před ním jedoucím vozidlem Škoda Superb RZ X a do toho zezadu narazil. Následně vozidlo Škoda Superb bylo po nárazu odhozeno na před ním stojící vozidlo Opel Astra RZ X, do kterého narazilo.*“ nahradil textem: „*nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za před ním jedoucím vozidlem Škoda Superb RZ: X, v důsledku čehož do tohoto vozidla zezadu narazil, čímž bylo následně toto vozidlo Škoda Superb po nárazu odhozeno na před ním stojící vozidlo Opel Astra RZ: X, v důsledku čehož do něj narazilo*“ a ve zbytku rozhodnutí toto rozhodnutí potvrdil. Uvedeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo rozhodnuto tak, že výrokem I. byl žalobce uznán vinným tím, že měl dne 18. 5. 2019 v 10:20 hodin ve Frenštátě pod Radhoštěm na ul. Záhuni, na silnici 1/58 před křižovatkou s ul. A. Havleny a Jandovo stromořadí, jako řidič vozidla Citroën C4, RZ X, jedoucí ve směru od Kopřivnice nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za před ním jedoucím vozidlem Škoda Superb, RZ X, a do toho zezadu narazit. Následně vozidlo Škoda Superb bylo po nárazu odhozeno na před ním stojící vozidlo Opel Astra, RZ X, do kterého narazilo. Tím měl žalobce porušit ust. § 19 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále „*zákon o silničním provozu*“) a formou nedbalosti se dopustit přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Za shora specifikovaný přestupek byla žalobce v souladu s ust. § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona uložena pokuta ve výši 2 000 Kč a dále mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč. Ve výroku II. správní orgán I. stupně poškozenou právnickou osobu Ostroj a.s., IČO: 45193681, sídlem Těšínská 1586/66, Opava se svým nárokem na náhradu majetkové škody ve výši 29 311 Kč odkázal na soud.

Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uvedl, že s ohledem na ust. § 19 zákona o silničním provozu o nedodržení bezpečnostní vzdálenosti lze uvažovat jedině v případě, kdy vozidlo narazí do vozidla jedoucího před sebou proto, že řidič vozidla druhého v pořadí nedodržel bezpečnostní vzdálenost. O porušení předmětného ustanovení naopak nejde, pokud je důvod nehody jiný (technická závada, jiné porušení zákonného ustanovení...). V daném případě je však mechanismus nehody zcela jiný, kdy došlo k nehodě v důsledku nedostatečného účinku brzdové soustavy po sešlápnutí brzdového pedálu na maximum. Správní orgán např. vůbec neuvedl, v jaké vzdálenosti se vozidla před nehodou měla vzájemně nacházet a jakou měla jet rychlostí; sotva pak mohl dospět k závěru, že příčinou nehody je nedodržení bezpečnostní vzdálenosti, když neví, jaká ona vzdálenost byla. Správní orgán příčinu nehody neprokázal, pouze o ní spekuloval. V daném případě žalobce uvedl, že příčinou nehody byl nedostatečný účinek brzdové soustavy vozidla. Toto jako příčina nehody přitom nebylo žádným provedeným dokazováním vyloučeno ani potvrzeno, nadto za situace, kdy žalobce požadoval provést jako důkazy znalecký posudek a svědeckou výpověď. Tyto důkazy správní orgány bezdůvodně neprovedly. Neponechání bezpečnostní vzdálenosti dle žalovaného „jednoznačně prokazuje fakt, že vozidlo do před ním jedoucího vozidla narazilo“. Tak by tomu ovšem bylo pouze v případě, kdyby nedodržení bezpečnostní vzdálenosti byla jediná možná a myslitelná příčina toho, že vozidlo řízené žalobcem do

vozidla před ním narazilo. Jelikož se však o jedinou možnou příčinu nehody nejedná, správní orgány byl povinny prokázat, co bylo její skutečnou příčinou, což neučinily. Žalobce dále uvedl, že na místě nehody nebyl schopen se vyjádřit, jelikož byl po nehodě v šoku, těžko tedy mohl uplatňovat nějakou příčinu nehody. S touto argumentací se žalovaný nijak nevypořádal a záměrně ji ignoroval; jedná se tak o opomenuté odvolací námitky. Žalobci bylo teprve 4 měsíce po nehodě sděleno obvinění a předvolání k ústnímu jednání a ten ještě před ústním jednáním učinil své vyjádření. Jednalo se tedy o první úkon žalobce v řízení v reakci na první úkon správního orgánu v řízení. Není tedy jasné, kdy dříve a u koho by měl žalobce předkládat nějaké vyjádření, když neměl postavení účastníka jakéhokoli řízení. Žalovaný tedy zcela absurdně tvrdí, že vyjádření žalobce učiněné bezodkladně v reakci na sdělení obvinění „činí toto tvrzení zcela nedůvěryhodným“ z důvodu uplynutí času, který však uplynul, aniž se žalobcem bylo vedeno správní řízení a aniž se ten tedy měl k věci kde vyjadřovat. Žalobce v odvolání namítal, že „pokuta byla uložena nepřezkoumatelně a nezákonně, když správní orgán nepřihlížel k okolnostem taxativně stanoveným v ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky“. S uvedenou námitkou se žalovaný nijak nevypořádal a nereagoval na ni: neuvedl tedy, proč považoval předmětné námitky za liché, mylné nebo vyvrácené. Jedná se tak o opomenutou odvolací námitku zakládající nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Prvoinstanční správní orgán se přitom ze zákonem stanovených kritérií zabýval pouze následky přestupku a mírou zavinění. Prvoinstanční správní orgán uvedl, že přihlížel „k míře zavinění, kdy oba přestupky byly spáchány minimálně z nedbalosti“ – žalobce však byl uznán vinným ze spáchání pouze jednoho přestupku, nikoliv dvou. Není tedy jasné, k čemu konkrétně správní orgán přihlížel. Dále prvoinstanční správní orgán uvedl, že hodnotil to, že žalobce „nespolupracoval s policií při objasňování nehody – přitěžující okolnost“. Toto tvrzení je nepravdivé, a nadto nespolupráce s policií nemůže být hodnocena jako přitěžující okolnost.

Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 19. 8. 2020 odkázal na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí.

Krajský soud vycházel z napadeného rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2020 č. j. MSK 3473/2020, sp. zn. DSH/1084/2020/War, připojeného správního spisu žalovaného téže spisové značky, jakož i z připojeného správního spisu Městského úřadu Frenštát pod Radhoštěm sp. zn. OD/18551/2019 úkrvan – 3813/2019 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení přestupku ze dne 3. 7. 2019 vyhotoveného Policií ČR, Krajským ředitelstvím policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín, že žalobce je podezřelý z porušení ust. § 19 odst. 1 zákona o silničním provozu. K dopravní

nehodě došlo dne 18. 5. 2019 v 10:20 hodin ve Frenštátě pod Radhoštěm na ulici Záhuní – silnice I. třídy č. 58 v km 10,666, před křižovatkou s ul. A. Havleny a ul. Jandovo stromořadí ve směru jízdy na Rožnov p. R. Žalobce jedoucí v osobním automobilu Citroen C4 N, RZ X, ve směru od Kopřivnice do centra Frenštátu pod Radhoštěm nedodržel bezpečnou vzdálenost za před ním jedoucím osobním automobilem Škoda Superb, do kterého zezadu narazil. Následně toto vozidlo Škoda Superb bylo po nárazu odhozeno na před ním stojící vozidlo Opel Astra. Oba řidiči ve vozidle Opel Astra a Škoda Superb reagovali na situaci v provozu, kdy zpomalovali svá vozidla v koloně vozidel, která před nimi zastavovala z důvodu odbočování vozidla vlevo, které dávalo přednost protijedoucím vozidlům. Při dopravní nehodě došlo k lehkému zranění řidiče vozidla Opel Astra – T. K., který utrpěl zhmoždění krční páteře a zhmoždění pravého oka. Technická závada jako příčina dopravní nehody nebyla na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna;

- z protokolu o nehodě v silničním provozu ze dne 18. 5. 2019, že tento obsahuje popis místa nehody, podrobný seznam účastníků nehody a popis jejich osobních automobilů, které jsou uvedeny výše. V tomto protokolu je dále uvedeno vyličení události, které mj. obsahuje informaci o tom, že technická závada nebyla jako příčina dopravní nehody na místě ohledáním zjištěna ani uplatněna. V protokolu je také uvedeno, že přehlednost místa dopravní nehody je dobrá, v době ohledání místa dopravní nehody bylo jasno, slunečno a viditelnost nebyla zhoršena vlivem povětrnostních podmínek. K protokolu je připojen náčrtek místa dopravní nehody s polohou předmětných vozidel, fotodokumentace v listinné podobě i na CD;
- z úředního záznamu ze dne 2. 7. 2019 vyhotoveného Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín, že obsahuje stejný popis situace, jak je shora uvedeno. Dále je v tomto úředním záznamu uvedeno, že namísto dopravní nehody byl dne 18. 5. 2019 v 11:45 vyslechnut žalobce, který mj. uvedl, že jel jako řidič osobního automobilu Citroen C4 ve směru jízdy od Kopřivnice do centra Frenštátu pod Radhoštěm. Jel v koloně vozidel po ul. Záhuní, před ním jelo vozidlo Škoda Super, které asi v koloně zpomalovalo. Následně došlo ke střetu vozidel Citroen C4 a vozidla Škoda Superb, poté vozidlo Škoda Superb narazilo do před ním jedoucího vozidla Opel Astra. Z jakého důvodu zezadu narazil do vozidla Škoda Superb, nebyl schopen vysvětlit. Jeho vozidlo bylo po technické stránce v pořádku a technickou závadu jako příčinu dopravní nehody neuplatňuje;
- z úředního záznamu o podání vysvětlení ze dne 28. 5. 2019, že se na Policii České republiky, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, územní odbor Nový Jičín dostavil T.K. – účastník dopravní nehody a řidič vozidla Opel Astra, kterou danou dopravní nehodu popsal ze svého pohledu;
- z odpovědi na dožádání ze dne 5. 6. 2019, že Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Královéhradeckého kraje, územní odbor Hradec Králové, že učinila telefonický pokus o domluvu s žalobcem na nejbližším možném termínu, ve kterém by se mohl dostavit k podání vysvětlení. Žalobce sdělil, že se nikam dostavovat nebude a ať mu vše, co Policie ČR potřebuje, zašle datovou schránkou. Poté mu byl vysvětlen postup a nutnost jeho osobní přítomnosti u výslechu. Na toto žalobce reagoval, že se v Hradci Králové nezdržuje a ať je kontaktován přímo

z územního odboru Nový Jičín, kde se momentálně nachází. V přípisu je také uvedeno, že dne 5. 6. 2019 se měl žalobce dostavit v 10:00 k podání vysvětlení na základě výzvy odeslané datovou zprávou do je schránky. K podání vysvětlení se ale nedostavil a ani se z termínu neomluvil. Protože se nevrátila doručka, je předpoklad, že si tuto výzvu do 5. 6. 2019 v datové schránce ani nevyzvedl;

- z oznámení o zahájení přestupkového řízení a předvolání obviněného k ústnímu jednání ze dne 26. 9. 2019, že správní orgán I. stupně předvolal žalobce k ústnímu jednání, které nařídil na den 21. 10. 2019;
- z přípisu žalobce doručeného správnímu orgánu I. stupně dne 20. 10. 2019, že v něm žalobce mj. uvedl, že chtěl zastavit před vozidlem Škoda Superb, ale při plném sešlápnutí brzdového pedálu byl brzdový účinek velmi slabý, vozidlo zpomalilo pouze nepatrně a došlo k nárazu do vozidla před ním. Po nehodě se cítil silně otřesen a po několika minutách se u něj dostavil šokový stav;
- z protokolu z ústního jednání o přestupku před správním orgánem I. stupně ze dne 21. 10. 2019, že se k němu žalobce nedostavil a správní orgán I. stupně ve věci povedl dokazování;
- dne 23. 10. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o přestupku žalobce.

Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce, výzva správního orgánu I. stupně ze dne 9. 12. 2019, jímž byla žalobci stanovena lhůta pěti pracovních dní k doplnění podaného odvolání. Žalobce následně blanketní odvolání přípisem, který byl doručen správnímu orgánu I. stupně dne 3. 1. 2020, doplnil. Následně bylo blanketní odvolání a jeho doplnění předáno žalovanému, který o něm rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím.

V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 věty první s.ř.s., podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- žalobce namítal, že mu nebylo prokázáno spáchání přestupku a dále uvedl, že příčinou nehody byl nedostatečný účinek brzdové soustavy vozidla. Toto jako příčina nehody přitom nebylo žádným provedeným dokazováním vyloučeno ani potvrzeno. K této žalobní námitce krajský soud uvádí, že to jsou v podstatě opakované odvolací námitky, kterými se žalovaný zabýval a krajský soud na závěry žalovaného odkazuje, neboť se s nimi ztotožňuje. Obsahem správního spisu jsou výše citované podklady a důkazy, ze kterých oba správní orgány vycházely. Krajský soud dospěl k závěru, že přestupkové jednání žalobce bylo dostatečně zdokumentováno a prokázáno. Z listinných důkazů obsažených ve správním spise

vyplývá, že žalobce nedodržel dostatečnou bezpečnostní vzdálenost za před ním jedoucím vozidlem Škoda Superb. Je zcela irelevantní, že správní orgán I. stupně vůbec neuvedl, v jaké vzdálenosti se vozidla před nehodou měla vzájemně nacházet a jakou měla jet rychlostí, neboť kdyby žalobce bezpečnostní vzdálenost dodržel, do před ním jedoucího vozidla by nenarazil. Krajský soud se rovněž ztotožňuje s názorem správních orgánů, že znalecký posudek a svědecká výpověď nebyla nezbytná pro zjištění skutkového stavu věci. K namítanému nedostatečnému účinku brzdové soustavy vozidla, musí krajský soud uvést, že tomuto tvrzení žalobce stejně jako správní orgány neuvěřil, bylo by zcela logické, kdyby toto žalobce uvedl hned po dané nehodě nebo by to sdělil policii, ať už jakýmkoliv přípisem nebo přímo osobně na policii, neboť žalobce věděl, že to byl on, kdo narazil do vozidla, které bylo před ním. Skutečnost, že žalobce jako řidič vozidla jedoucí za jiným vozidlem neponechal za ním dostatečnou bezpečnostní vzdálenost, aby se vyhnul srážce, byla v důkazním řízení nezvratně prokázána;

- žalobce rozporoval mu uloženou sankci, která dle jeho názoru nebyla dostatečně odůvodněna. Žalovaný se námitkou týkající se uložené pokuty nijak nezabýval – jedná se tak o nevypořádanou odvolací námitku, přičemž nevypořádání odvolací námitky dle ustálené judikatury zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Není pravdou, že by se žalovaný námitkou týkající se uložené pokuty nijak nezabýval, na str. 7 a 12 odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí se této námitce věnoval, přičemž názor správního orgánu I. stupně korigoval tak, že jako přitěžující okolnost nelze považovat nespolečenské chování žalobce s policií, jak to správní orgán I. stupně uvedl ve svém rozhodnutí, s čímž krajský soud naprosto souhlasí. Následně žalovaný doplnil, že za důležité považuje to, že *„přestupek byl spáchán v dopoledních hodinách, tedy v době s obecně vyšší hustotou provozu na pozemních komunikacích, v místě se zástavbou obytných domů, kde lze předpokládat zvýšený pohyb osob...“*. Krajský soud dále uvádí, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně a žalovaného tvoří jeden celek, přičemž správní orgán I. stupně se v nyní projednávané věci dostatečným a přezkoumatelným způsobem zabýval zákonnými požadavky pro stanovení výše sankce, přičemž uvedl, ke kterým hlediskům přihlédl a které skutečnosti byly podstatné při určení výše pokuty a následně žalovaný závěry správního orgánu I. stupně korigoval a doplnil. Správní orgány zohlednily dostatečně individualizovaně okolnosti situace, jež vznikla v důsledku posuzovaného skutku. Krajský soud dává žalobci za pravdu v tom, že správní orgán I. stupně nesprávně uvedl, že přihlížel *„k míře zavinění, kdy oba přestupky...“*, neboť je pravdou, že žalobce byl uznán vinným pouze ze spáchání jednoho přestupku. Jedná se však o zřejmou chybu psaní, neboť o druhém přestupku není v prvoinstančním rozhodnutí ani zmínka a ani obsah správního spisu toto neobsahuje, a je tedy zřejmé z obsahu prvoinstančního rozhodnutí, k čemu konkrétně správní orgán I. stupně přihlížel. V odůvodnění výše správní sankce správní orgány nevybočily z mezí správního uvážení a sankci uložily v zákonných mezích. Posouzení výše sankce nepřipouští rozumné pochyby o tom, že výše sankce reflektuje konkrétní okolnosti žalobcova případu. K tvrzení žalobce, že nebyla hodnocena kritéria jeho osobních poměrů, je nutné uvést, že pokuta 2 000 Kč uložená ve středu zákonem stanoveného rozpětí je v daném případě zcela adekvátní. K osobním poměrům žalobce zdejší soud uvádí, že ani z obsahu

správního spisu či z tvrzení žalobce nelze zjistit žádné mimořádné okolnosti. Výši pokuty 2 000 Kč nelze považovat za tak vysokou, aby měla za následek nepřiměřený, např. likvidační, dopad do majetkové sféry žalobce. S ohledem na výše uvedené hodnotí krajský soud i námitky týkající se uložené pokuty za nedůvodné.

Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl, přičemž v této věci rozhodl rozsudkem bez jednání se souhlasem účastníků řízení podle § 51 odst. 1 s.ř.s.

Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné prokazatelné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. prosince 2020

JUDr. Petr Indráček
samosoudce